

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/102/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1124013596
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1124013596.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a Ing. Mgr. Anny Prikrylovej, v trestnej veci proti obžalovanému W. K. a spol., stíhaných pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 26T/25/2024 zo dňa 16.01.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. januára 2026 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 26T/25/2024 zo dňa 16.01.2025 boli obžalovaní W. K., ml. V. P. a V. J. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. 3Pv/255/2022 zo dňa 02.09.2024, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

spoločným konaním dňa 06.08.2022 v čase okolo 22.46 hod. v Bratislave pred budovou O. na K. ulici, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov obvinení W. K., V. J. a mladistvý obvinený V. P. fyzicky napadli mladistvého poškodeného J. K. tým spôsobom, že počas vzájomnej fyzickej potýčky obvinený W. K. zozadu dvakrát udrel mladistvého poškodeného J. K. do oblasti hlavy, následne chytil mladistvého poškodeného J. K. okolo pásu a hodil ho na zem, kde obaja spolu ďalej zápasili, mladistvý poškodený J. K. zostal ležať na zemi a obvinený W. K. sa postavil a jedenkrát kopol svojou pravou nohou mladistvého poškodeného J. K. do oblasti brucha a jedenkrát ho udrel svojou pravou rukou do oblasti hlavy, následne počas toho ako mladistvý poškodený J. K. ležal na zemi pristúpil k nemu mladistvý obvinený V. P. a trikrát ho kopol svojou pravou nohou do oblasti hlavy, pričom počas toho ako mladistvý poškodený J. K. ležal na zemi, pristúpil k nemu aj obvinený V. J., ktorý ho svojou pravou nohou jedenkrát kopol do oblasti hlavy, čím uvedeným konaním obvinený W. K., mladistvý obvinený V. P. a obvinený V. J. spôsobili poškodenému J. K. zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie bez hospitalizácie a to pomliaždenie hlavy, narazenie lopatky a hrudníkovej chrbtice, odreninu chrbta, narazenie brušnej steny, narazenie a odierky pravého vonkajšieho členka, narazenie pravého stehna, narazenie ľavého predkolenia s odierkami s bližšie nezistenou dobou liečenia, pričom obvinený V. J. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 19. 05. 2022, právoplatným dňa 11. 06. 2022, vedeným pod spisovou značkou 2T/30/2022 uznaný vinným za spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do dňa 11. 06. 2024,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaných, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním tak, že sa s napadnutým rozsudkom nestotožňuje.

Je názoru, že prehratý kamerový záznam veľmi dôveryhodne a nespochybniteľne zachytáva konanie obžalovaných, pre ktoré bola podaná obžaloba. Na uvedenom kamerovom zázname sa nachádzali všetci traja obžalovaní, ktorí sú dobre rozoznateľní od iných osôb. Dobré je vidieť aj ich konanie ako všetci postupne napádali poškodeného. Obsah kamerového záznamu bol podporený aj znaleckým posudkom znalca MUDr. Čambala, ktorý sa vyjadroval k zraneniam poškodeného. Súčasťou spisu je aj podrobná fotodokumentácia k osobám obžalovaných vyhotovená krátko po skutku, kde sú obžalovaní zachytení aj v oblečení, ktoré mali na sebe v čase spáchania skutku, pričom obžalovaného V. P. vlasová úprava ho veľmi výrazne odlišovala od ostatných účastníkov prítomných pri skutku. Samotné tvrdenia poškodeného a svedka M. P. S. na hlavnom pojednávaní je potrebné vnímať iba ako účelové a zavádzajúce. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrili obhajcovia obžalovaných V. J. a V. P., pričom obhajca obžalovaného V. J. poukázal na to, že prokurátorom uvádzané skutočnosti vo vzťahu k výpovedi poškodeného, ako aj svedka S. nie je možné hodnotiť jednostranne a najmä v neprospech obžalovaného. Obhajca obžalovaného V. P. uviedol, že prokurátor sa opiera výhradne o kamerové záznamy, pričom odvolanie prokurátora sa opiera len o ničím nepodloženú úvahu prokurátora, ktorá hraničí so svedeckou výpoveďou a nemožno ho považovať za objektívne hodnotenie dokazovania. Oba obžalovaní navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného ml. V. P. uviedol, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného V. J. uviedol, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný W. K. uviedol, že navrhuje, aby bolo odvolanie prokurátora zamietnuté.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu, pričom odvolací súd je názoru, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Pokiaľ prokurátor vytýka súdu prvého stupňa chybné hodnotenie dôkazov, tak odvolací súd pripomína, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne, t.j. ak dôkazy hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k logickým záverom, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok len preto, že napríklad sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takomto prípade totiž nie je možné vytknúť napadnutému rozsudku žiadnu vadu (judikatura R 53/1992).

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či len na, do určitej miery, pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchali obžalovaní alebo aj obžalovaní. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov.

Odvolačný súd sa stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť, bez rozumných pochybností, záver o vine obžalovaných zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo nevyhnutným aplikovať v posudzovanej trestnej veci zásadu in dubio pro reo.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, ktorý vo svojom znaleckom posudku popísal zranenia, ktoré boli poškodenému spôsobené a ktoré sú aj súčasťou skutkovej vety obžalobného návrhu s tým, že tieto zranenia boli poškodenému spôsobené údermi a kopmi do tela, pričom najzávažnejšie zranenie a to tržno-zmliaždená rana záhlavia mohla vzniknúť kopom do hlavy alebo hodením tehly alebo kameňa a toto zranenie vzniklo v druhej časti konfliktu v čase po 23.32h.

Z uvedeného znaleckého posudku, ktorého závery neboli sporné, možno teda vyvodiť, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a to v tej časti, že poškodenému boli inou osobou alebo inými osobami spôsobené dokumentované zranenia, pričom spôsob ich vzniku by mohol napĺňať znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Sporným medzi procesnými stranami bolo to, či tieto zranenia spôsobili poškodenému obžalované osoby. V tomto smere aj krajský súd poukazuje na to, že všetci obžalovaní vyhlásili na hlavnom pojednávaní, že sú nevinní a následne využili svoje právo a vo veci odmietli vypovedať. Poškodený J. K. vo svojej výpovedi nevedel uviesť kto ho napadol, nevedel uviesť z akého dôvodu vznikol konflikt, mal pri sebe sprej, ktorý použil proti viacerým osobám. B. M. P. S. vypovedal, že pred T. nastala roztržka a aj bitka. Videl tam obžalovaných, nevedel ako začala a prebiehala bitka. Nevedel, že by obžalovaní niekoho napadli ako prví, vylúčil, že by niektorí z obžalovaných vytiahol nôž, celkovo sa udiali dva konflikty s určitým časovým posunom.

Z uvedených výpovedí obžalovaných, poškodeného a svedka teda nevyplývajú žiadne skutočnosti, z ktorých by sa dalo vyvodiť, že sa mali obžalovaní dopustiť skutku uvedeného v obžalobnom návrhu.

Jediným dôkazom, na ktorom prokurátor zakladá vinu obžalovaných je kamerový záznam zachytávajúci priebeh konfliktu pred objektom O.. Tak ako to uvádzal aj svedok M. P. S., malo ísť o dva konflikty, čo možno vyvodiť aj z kamerových záznamov, ktoré sú zo dňa 06.08.2022 v čase od 22.46h až do 22.48h a následne od 23.32h až do 23.36h. Dve časti konfliktu spomína aj vyššie citovaný znalecký posudok, ktorý dokonca vznik najzávažnejšieho zo zranení poškodeného posunul do druhej časti konfliktu v čase po 23.32h. Naproti tomu, skutková veta uvedená v obžalobnom návrhu hovorí len o tom, že skutok sa mal odohrať v čase okolo 22.46h, teda nie je celkom jasné, či predmetom obžaloby je iba prvá časť konfliktu alebo aj druhá ako súvislý popis skutkových udalostí. Z kamerových záznamov je však zrejmé, že medzi prvým a druhým konfliktom mala byť takmer trištvrte hodinová časová prestávka s tým, že skutková veta obžalobného návrhu s touto skutočnosťou vôbec nepracuje. Vzhľadom k uvedenému krajský súd uzatvára, že predmetom obžaloby je iba prvá časť konfliktu, ktorá sa odohrala v čase od 22.46.52h do 22.47.37h a teda obžalovaným sa nekladie za vinu spáchanie najzávažnejšieho poranenia, ktoré utrpel poškodený, nakoľko to nastalo až v druhej fáze konfliktu (pri samostatnom skutku).

Skutková veta obžalobného návrhu vychádza z toho, že obžalovaní po výmene názorov fyzicky napadli poškodeného. Krajský súd sa stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že táto časť skutkovej vety nezodpovedá kamerovému záznamu, nakoľko z neho je zrejmé, že poškodeného na začiatku konfliktu nikto fyzicky nenapadol (ak teda vychádza súd z toho, že osoba v šedých teplákoch a čiernych teniskách je poškodený, čo dokazovaním verifikované nebolo). Fyzický konflikt sa týkal iných osôb, pričom poškodený sa do neho sám a aktívne zapojil s tým, že následne sa s inou osobou vzájomne udierali a potom bol poškodený (stále v rámci vzájomného fyzického konfliktu) zhodený na zem, kde bol kopnutý s tým, že konflikt (táto prvá jeho fáza) už nepokračovala (poškodený vstal, osoby diskutovali a táto fáza konfliktu skončila). Nešlo teda o napadnutie poškodeného inou osobou v tom smere ako to naznačuje skutková veta obžalobného návrhu, ale išlo o vzájomné napádanie viacerých osôb, do ktorého sa vedome a aktívne zapojil aj poškodený, hoci sa ho začiatok konfliktu netýkal. Poškodený teda taktiež napádal iné osoby a preto celý konflikt možno vyhodnotiť ako ruvačku viacerých osôb, ktorá pre poškodeného skončila tak, že bol kopnutý na zemi a následne konflikt skončil. Uvedenému zodpovedá aj skutočnosť, že obžalovaní W. K., V. P. a V. J. utrpeli taktiež zranenia (prevažne povrchové zranenia

tváre), ktoré vyplývajú z prehliadok ich tiel v prípravnom konaní (z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že zranenia utrpeli aj iné osoby).

Skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie je síce vždy iba určitým výsekom celého skutkového deja, ktorý sa odohral, avšak v tomto smere prokurátor v skutkovej vete obžaloby nesprávne uviedol, že bol poškodený napadnutý a vynechal tú skutočnosť, že bol napadnutý až potom čo sa sám a aktívne zapojil do fyzického konfliktu (z vlastného rozhodnutia sa stal súčasťou bitky viacerých osôb). Pokiaľ ide o priebeh celého zaznamenaného incidentu, tak sa možno stotožniť so záverom súdu prvého stupňa, že z prehratých záznamov sa nedá spoľahlivo určiť identita osôb, ktoré sa na zázname nachádzajú a to bez existencie dokazovania, teda v danom prípade bez existencie znaleckého posudku, ktorý by sa zoberal stotožňovaním osôb na kamerovom zázname (krajský súd uvádza, že takýto znalecký posudok je možné nahradiť aj napríklad svedeckými výpoveďami, avšak žiadne neboli v tomto trestnom konaní v tomto smere realizované; alebo povedané inak, zo žiadnych nevyplýva popis konania obžalovaných, tak ako to už bolo konštatované vyššie). Rovnako tak sa krajský súd stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že policajná analýza kamerových záznamov nie je dôkaz použiteľný v konaní pred súdom, je to určitá indicia, ktorej obsah musí byť verifikovaný dokazovaním, čo sa v danom prípade nestalo. Nie je úlohou súdu, aby stotožňoval osoby na kamerovom zázname porovnávaním kamerového záznamu s fotografiami oblečenia osôb zúčastnených na konflikte, ktoré sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise, ako to navrhuje prokurátor v podanom odvolaní, nakoľko takýto dôkazný prostriedok nie je upravený v Trestnom poriadku (stotožňovanie osôb na kamerovom zázname porovnávaním s fotografiami a to voľným okom zo strany súdu). Bez existencie dokazovania týkajúceho sa identity osôb na kamerovom zázname (respektíve svedeckých výpovedí popisujúcich konanie obžalovaných) nie je možné bez rozumných pochybností ustáliť, že sa obžalovaní dopustili skutku tak, ako je uvedený v obžalobnom návrhu. To platí o to viac, keď už začiatok konfliktu bol v skutkovej vete obžalobného návrhu popísaný v rozpore s kamerovým záznamom a keď napríklad z lekárskej správy o zraneniach poškodeného zo dňa 07.08.2022 vyplýva, že poškodený uvádzal, že „dostal ranu tehloú do záhlavia, po rane si kľakol, oni k nemu pribehli, kopli ho do pravej lopatky“, čo by nasvedčovalo skôr tomu, že znalecky dokumentované zranenia mohli logicky vzniknúť celé, či v prevažnej miere, až v druhej fáze konfliktu, ktorá nie je ani predmetom obžaloby.

V podrobnostiach poukazuje odvolací súd na podrobné a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v tomto smere v celom rozsahu osvojuje bez nutnosti ho na tomto mieste opakovať.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd uzatvára, že na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný žiadny dôkaz, z ktorého by nepochybne (mimo rozumnú istotu) vyplývalo, že skutku uvedeného v obžalobnom návrhu sa dopustili obžalovaní tak ako je tam popísané a ako mu to kladie za vinu prokurátor v podanej obžalobe. Práve z týchto dôvodov bolo na mieste uplatnenie zásady in dubio pro reo a oslobodenie obžalovaných spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo nepochybne preukázané, že stíhaný skutok popísaný v obžalobnom návrhu spáchali obžalovaní takým spôsobom ako je v ňom uvedené. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nie len o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť tú, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia (R 46/1963)

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.